

Ayşe Gül Özcan
Sınıf Öğretmeni / Sabır

Sabırlı Kelebek, Aceleci Arı ve Ormanın Büyük Sınavı

Yeşil Orman, büyüğü bir yerdi. İçinde yüksek ağaçlar, rengarenk çiçekler ve birbirinden farklı hayvanlar yaşardı. Bu ormanda her gün farklı bir hikaye yaşanır, her köşede yeni bir keşif yapılırdı. Ancak bu ormanda yaşayan iki canlı vardı ki, birbirlerinden çok farklıydılar: **Fırtına** adında çok aceleci bir arı ve **Mavi** adında sakin, sabırlı bir kelebek.

Fırtına her zaman hızlıydı. Hızla uçar, her çiçekten bal toplar, kovana hızlıca götürür, bir dakika bile durmazdı. “Zaman çok kıymetli!” derdi. “Ne kadar hızlı çalışırsam, o kadar çok iş yaparım!” Ama bir sorunu vardı: Hiçbir zaman dinlenemez, hiçbir şeyi tam olarak tadamazdı. Etrafındaki güzellikleri, çiçeklerin kokusunu ya da kuşların şarkısını bile duyamazdı.

Mavi ise tam tersiydi. Her zaman sakin ve dikkatliydi. Uçarken kanatları hafifçe çırpır, çiçeklerin renklerine ve kuşların seslerine dikkat ederdi. “Her şeyin bir zamanı var,” derdi Mavi. “Bir işi aceleyle yapmak, onu tam anlamak ve tadını çıkarmak demek değildir.” Mavi’nin bu yaklaşımı, ormanda herkes tarafından takdir edilirdi. Her zaman etrafına huzur verir, en zor işleri bile sabırla ve dikkatlice yapardı.

Bir gün, ormanda büyük bir **bal toplama yarışması** duyuruldu. Ormanın en büyük ve en güzel çiçeklerinden bal toplayan, kovanın en değerli arısı olacak ve herkes ona saygı gösterecekti. Bu yarışma, Fırtına için bir fırsattı. “Ben bu yarışmayı kazanırım!” diye düşündü. “Ben zaten çok hızlıyım. Herkesten önce balı toplar, kovayı doldururum!”

Mavi de yarışmayı duymuştu. O, bu yarışmaya katılmayı pek istemese de, sabırla yapılan her işin önemini biliyordu. “Belki de bu yarışma, sabrın ne kadar değerli olduğunu kanıtlamak için güzel bir fırsat olur,” diye düşündü. Mavi, hızla yarışmak yerine, sabırla ve dikkatlice hareket etmeyi planlıyordu.

Yarışma günü geldiğinde, ormanın tüm hayvanları orada toplandı. Herkes heyecanlıydı. **Büyük Çiçek Alanı** yarışmanın yapılacağı yerdı. Burada, birbirinden farklı renklerde ve kokularda çiçekler vardı. Her yarışmacıya bir çiçek verilecek, bu çiçekten ne kadar çok bal toplarlarsa, o kadar fazla puan alacaklardı. Yarışmacıların hızları ve dikkatleri, ne kadar başarılı olacaklarını gösterecekti.

Yarış başladıığında, Fırtına hemen hızla uçtu. Kanatları neredeyse rüzgar gibi hışırtılar çıkarıyordu. Bir çiçekten balı alıp hemen diğerine geçiyor, çiçeklerin kokusunu bile alamadan, balı kovana götürüyordu. “Hızlı gitmeliyim! Zamanı boşa harcamamalıyım!” diye düşünüyordu.

Mavi, yarışmanın başlangıcında biraz geride kaldı. Sakin sakin uçuyor, her çiçeğin üzerine konuyor, balı dikkatlice topluyordu. “Her çiçek özeldir,” diye mırıldandı. “Onları iyi gözlemeliyim, her birinin tadını çıkarmalıyım.”

Fırtına, ne kadar hızlı olursa olsun, hızla hareket etmek onu zorlamaya başladı. Bir yandan bal toplarken, bir yandan da kanatlarını daha hızlı çırpma zorunda hissediyordu. Bir süre sonra, çiçekler arasında geçerken bazı çiçeklerin üzerindeki balı düşürdü. “Ayy, zaman kaybettim!” diye bağırdı. Hızla başka bir çiçeğe yöneldi, ama bu çiçek de Mavi’nin tam toplamak üzere olduğu

çiçekti. Mavi, sabırlı bir şekilde balı alırken, Fırtına ona çarptı.

“Özür dilerim Mavi!” dedi Fırtına. “Ama ben acele etmeliyim. Hızlı olmalıyım ki yarışmayı kazanabileyim.”

Mavi, sakın bir şekilde gülümsedi. “Aceleyle yapmak her zaman en iyi sonucu vermez, Fırtına. Dikkatlice çalışmak, doğru kararlar almak çok daha değerli olabilir.”

Fırtına, Mavi’nin söylediklerini pek anlamamıştı, ama bir şeyler hissetmeye başladı. Yarışın yarısına gelindiğinde, Fırtına biraz yorulmuştu. Hızlı hareket etmek, onu tükenmiş hissettirmişti. Oysa Mavi, hala sakın ve dingin bir şekilde çiçeklerden bal topluyor, etrafındaki güzellikleri fark ediyordu.

Bir çiçeğin etrafında bir **kaplumbağa** gezinirken, Mavi ona selam verdi. “Merhaba, Kaplumbağa! Sen de bu yarışmaya mı katılıyorsun?” dedi.

Kaplumbağa gülerek, “Hayır, Mavi. Ben yarışmaya katılmam. Ama ben hep sabırla işlerimi yaparım. Yarışmaya katılmasam da, sabırlı olmak bana her zaman kazandırır,” dedi.

Mavi, sabırlı ve sakın kalmaya devam etti. Çiçekler arasındaki güzellikleri ve kuşların şarkılarını dinleyerek bal topladı. Zaman geçtikçe, Fırtına biraz daha yavaşladı ve ne kadar acele ettiğini düşündü. “Belki de Mavi haklıdır,” dedi kendi kendine. “Acele etmek her zaman en iyi çözüm değilmiş.”

Yarış sonunda, ormanın lideri olan **Bay Baykuş** kazananları açıkladı. Fırtına, en hızlı arı olduğu halde

birçok çiçekten balı düşürmüş ve bazı çiçekleri yanlış kullanmıştı. Oysa Mavi, her çiçeği dikkatlice seçmiş, her balı doğru şekilde toplamıştı. Bu yüzden Mavi kazandı.

Bay Baykuş, “Mavi, sabrın gücü ve dikkatli çalışmanın ödölüdür. Sabırlı olmak, acele etmekten çok daha değerli bir erdemdir,” dedi.

Fırtına, biraz şaşkın bir şekilde Mavi’ye baktı. “Gerçekten de, sabırlı olmak daha iyi bir şeymiş. Sabırla çalışmak hem huzur veriyor hem de doğru sonuçlar alıyor,” dedi.

Mavi, Fırtına'ya gülümseyerek cevap verdi: “Evet, sabır bazen daha uzun yol alsada, sonunda seni en güzel yerlere götürür.”

Fırtına, bu dersle birlikte sabırlı olmanın ve acele etmemenin ne kadar önemli olduğunu öğrendi. O günden sonra, ormanda hızla uçmak yerine, her işini sakin ve dikkatlice yapmayı tercih etti. Artık her çiçeği daha dikkatli gözlemliyor, her balı daha dikkatlice topluyordu. Mavi ve Fırtına, sabırla çalışmanın gücünü keşfetmişti ve artık birlikte daha mutlu, daha huzurlu bir şekilde yaşıyorlardı.